

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disputationes De Deo Homine, Sive De Incarnatione Filii Dei

Hurtado de Mendoza, Pedro

Antverpiae, 1634

Sectio IV. Cur sit vnus Deus, & tres personæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82720](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82720)

S. Thom. q.
3. a. 4. & c.

bent imitationem adiectiuorum: homo enim duas partes includit, nempe humanitatem, quæ est essentialis; & suppositum, quod pertinet ad quoddam genus integritatis: humanitas stat per se: quia est independens à priori à supposito; hoc autem est in humanitate ut in vero subiecto, ut albedo in Petro: ergo ut album significat in recto Petrum, & in obliquo albedinem: ita homo significat in recto humanitatem, & in obliquo personam.

§. 14. Obijcis: Leonitas includit duas partes; alteram independentem, alteram dependentem ab altera: ergo leonitas supponit in recto pro sola materia. Nego consequentiam: quia leonitas non est nomen concretum, sed abstractum significans indiuisim totam essentiam ut non dependentem aliunde; leo autem significat concretè: est ergo opus querere rectum, & obliquum. *Vnitum compositum*, & alia, quia sunt concreta, dicunt in recto partes unitas, & in obliquo unionem: humanitas autem non ita: quia est terminus abstractus, qui significat rem ut per se stantem.

§. 15. Hinc deducitur, cur frequenter dicitur in nominibus substantiuis, suppositionem præcipuam esse pro forma, seu quidditatiuo conceptu significato per nomen: quia eiusmodi conceptus ponitur in recto, quia per se stat: alij verò ponuntur in obliquo, quia significantur more alijs adiacentium.

SECTIO IV.

Cur sit vnus Deus, & tres personæ?

§. 16. **N**on est difficile deducere, cur Deus sit vnus, personæ autem diuinæ tres? Deus est nomen concretum, significans deitatem, & suppositum. Vbi vterque conceptus est à parte rei per se stans, quin pendeat ab altero in genere causæ materialis: vnde vterque potest in recto significari: quia cum per se stet, quod ad id exigitur, poterit ita significari, item substantia, quamuis physicè non pendeat ab alia, potest significari more dependentis. Quod patet primùm in differentia essentiali; quæ significatur in quale quid: tum quia potest significari, ut habita ab alia substantia, quod significatur in obliquo, ut corpus est animatum; significat in obliquo animam rationalem perfecte subsistentem; modus autem significandi est in obliquo.

§. 17. Deus igitur significat deitatem, & suppositum: deitatem quidem in recto; suppositum in obliquo. Primùm, quia omnia nomina substantia & substantia ita significant, vbi sunt connaturaliter: homo enim & leo significant in recto naturam humanam, & leoniam. Secundo, quia deitas & est formalis ratio quidditatiua, & stat per se: at suppositum significatur in obliquo: quia non est ratio formalis & quiddatiua Dei ratione nostra; & significatur ut terminans deitatem, & ut ab illa habitum. E contra verò persona in Deo significat in recto personalitatem, & in obliquo deitatem. Quod personalitas est ratio quiddatiua personæ sub conceptu reduplicatiuo personæ: quia est ratio formalis personæ: ut albedo albi, item stat absolutè per se sine dependentia subiectiua à natura: & significatur ut naturam complens, eamque habens.

§. 18. Ob quod tres personæ sunt vnus Deus: quia significatur in recto huius nominis Deus est

vnus numero in omnibus: quia est natura diuinæ personalitates autem eo nomine significatæ sunt tres; sed significantur in obliquo: at si non multiplicatur recta, non multiplicatur significata formaliter per nomen, licet multiplicentur obliqua: ergo licet multiplicentur personæ, non multiplicatur Deus, formaliter significatus hoc nomine Deus. Quæ apertè probantur ex §. 8. & 9. Hæ enim propositiones sunt veræ, *Pater est Deus: Filius est idem Deus*: quia recta sunt, ut dicuntur per illam: etenim prædicatum *Deus* significatur in recto, est idem omnino in vtraque propositione; ob quod sunt *Pater & Filius idem numero Deus*: ut in hac, *Petrus est albus*, *Petrus est musicus*: *musicus & albus* sunt idem omnino numero: ob quod est idem Petrus musicus & albus: ita *Pater, & Filius* sunt idem numero Deus: quia non significantur duæ deitates, sed vna numero.

§. 19. E contra verò personæ sunt tres: quia formale significatum hac voce *persona* sunt tres personalitates, stantes per se, & eo more significatæ in recto; deitas autem ea voce significata est in obliquo: quia non est ratio formalis personæ reduplicatiuè ut est persona, & significatur ut completa per subsistentiam. Quando verò multiplicatur recta, multiplicantur significata per illud nomen: quamuis non multiplicentur obliqua: ut patet ex §. 8. & 9. ergo personæ sunt tres: ob quod persona Patris non est persona Filij; quia significantur in recto duæ personalitates distinctæ realiter inter se. Hæc attingisse sit satis, fulsius in Trinitate probanda: quæ accepta sunt ex B. Thoma 1. p. q. 29. art. 4. & q. 30. a. 1. corpore, & ad 1. & q. 39. a. 3. corpore, & ad 4.

SECTIO V.

Tres personæ diuinæ cum vna humanitate essent tres homines; vna verò cum tribus esset vnus homo.

§. 20. **V**nde deduco, tres personas diuinæ cum vna humanitate fore tres homines, & non vnum. S. Thomas q. 3. a. 6. ad 1. indicare videtur eas tres personas fore eundem hominem. Caietanus opinatus eas futuras tres homines, exponit S. Thomam de identitate secundum quid: quia sunt simpliciter tres homines; vnus verò secundum quid. Et quidem S. Thomas est satis apertè ab hac sententia: quia ait eas non fore vnã simpliciter, sed vnã in ratione hominis, id est, humanitatem esse vnã; at in ratione Dei sunt vnũ non solum reduplicatiuè, sed absolutè: sunt enim absolutè vnũ: quia sunt vnus Deus, & tres personæ. art. item 7. ad 2. ait vnã personam cum duabus humanitatibus fore vnũ hominem absolutè, & duos secundum quid: id est, vnũ cum duabus humanitatibus, quas respectu Verbi comparat ut vestem vestito: at tres personæ cum vna veste sunt absolutè tres vestiti: ergo & tres personæ cum vna humanitate sunt tres homines absolutè, & vnus secundum quid. Hæc doctrina est Caiet. & frequenter Thomistarum, Marfilij in 3. q. 2. a. 3. dub. 2. & Gabr. in 3. d. 1. q. 1. a. 3. dub. 3. & aliorum.

§. 21. Probatum tum in his propositionibus: *Pater est homo, Filius est homo, Spiritus sanctus est homo*: recta ex parte subiecti & prædicati essent tria reali-